

عنوان مقاله:

تجلی نیایش در آفرینش فضا

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمود ترشچی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

فرزان شاهین - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

کوروش پاکپور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

فریدون ناهیدی آذر - دکتری تاریخ و هنر، استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

خلاصه مقاله:

از زمانیکه آموزش جای تربیت را در معماری این سرزمین گرفت (دوره پهلوی اول)، بحران هویت در معماری نیز آغاز شد. تا قبل از این دوره، معمار، ضمن فراگیری علوم و فنون مربوطه در یک بستر فرهنگی یا مبانی اعتقادی روشن و دور از التقاط و الحار تربیت می شد. بستری که نه فقط معمار، بلکه سایر هنرمندان، شعرا، ادبا و صاحبان حرف را نیز پرورش می داد. وجوه اشتراک آثار بجای مانده حاکی از اینهاست. در این تحقیق هدف اصلی پژوهشگر یافتن رابطه ی بین آفرینش و نیایش می باشد که در آخر ثابت شود آیا رابطه ای بین این دو موضوع وجود دارد یا نه؟ اگر وجود دارد چگونه میتوان تاثیر دعا و نیایش را در خلق بنا جدی گرفت؟ به عنوان مثال چه رابطه ای بین کف و پنجره و شمشه و نمای یک بنا با نیایش می تواند وجود داشته باشد؟ در واقع یک هنرمندی که در جامعه ی اسلامی و فرهنگی متولد شده است چگونه می تواند فرهنگ جامعه ی اسلامی خود را در ایجاد بنا پیاده کند؟ چگونه فضای معماری بوسیله نیایش دارای قدرت می گردد؟ در این رابطه می توان تعامل نیایش و آفرینش فضا را مورد تأمل قرار داد و رابطه فکر و ذکر، اندیشه و بیان و به تبع آن شکل گیری فضا را جستجو نمود. گستره کار فاقد حد و مرز است. در شرایط محدود موجود، تلاش می شود تا موضوعیاد شده بصورت موردی و در حد امکان در شهر فرهنگی، تاریخی مورد مطالعه قرار گیرد. با این امید که حضرت باری تعالی شایستگی و توفیق گام نهادن در این وادی را عطا فرماید، از لغزش ها مصون دارد و روزنه ای از مساحت شناخت را برویمان بگشاید

کلمات کلیدی:

نیایش، دعا، فضا، فرهنگ اسلامی، معماری سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289614>

